

Predrag Lasica

Svi Mi Imamo Nekog

Naoko onako..Nije bila nesto
Previše duse upakovano lose
Napravljena na pauzi ili na precac
Nije mogla lepsa da dodje

Puna snova zeljna zivot iz bajke
Lutala je ulicama... „onako“
Pre bi se okrenuli na lep sako
Nije sijala jako

Prozracna i providna kao staklo
Sa neznim sakama i snalicama
Tek osenci oci da zabacis udicu
I nada se da ce neko doci

Puna sljokica ,obucena kao kicos
Pisala je pesme i zivela setno
Uvek sa nekom tugom i tuznim ocima
Zelega je samo jedno

Da kao tresnja od sunca procveta
Da kao reka od sunca ojaca
Da je prigrle ruke kao obale
I stegnu za ramena, kao kaisevi ranca

I bi jedan zanesenjak na kraju ulice
Iz obesti je pokusao dovesti
Zavesti i baciti kao lutku
Kada je primetio da joj dusa bljesti

I drugacije je sklanjala kosu sa lica

Sto je falilo licu nadomestile noge
I pijan od ljubavi, ili od pica
I sutra je pozvao da dodje

SVI MI IMAMO NEKOG
I ZA NEKOG SMO OVDE
I NIJE VAZNO LICE
I NIJE SVE U TOME
LJUBAV JE VISE OD TOGA
KAO PCELA
UBODE BILO KOGA
TU NEMA STA DA SE BIRA
ZEMLJA JE ZEMLJA A VODA VODA

SVI MI TRAZIMO BOLJE
SVI MI KOJI NEMAMO LICA
SVI MI KOJI CEKAMO NA RAJ
„TRAZIMO ZNAK“

OD SAMOCE GORA JE BOL
OD DANA GORI JE MRAK
TADA DUSA OGNJEM GORI
KADA SI SAAA AM

Setala je do jezera An Dona
I pomerala grancicom lisce
Vetar je plesao na ledu, pravio vrtloge
A deca su trcala uz vriske

Plavetna sjenica je kljuicala kokice
A ona je hranila kuruznim snegom
Imala je srečne oci, vrtela prste i novcice
I ona sretna jednom...

Neko je prisao i sklonio sunce
A onda ga pustio kroz oci

Ona je znala da ce doci
Jos kada je krenula od kuće

Ona je imala pulover njegov
A on njene tople rukavice
Sjenica plavetna ih ostavi same i odskakuta
A on je poljubi sto puta

I citava zemlja zadrhti ,I suma strese sneg
I led poce da puca
„A oni sa licima..“ „sami“
..gledaju
I boli ih dusa